

дошло извѣстїе, чи Камбизъ умрѣлъ на пѣтъ, като се връщалъ отъ Египта, то и възхвы-тѣ се считали съвършенно веке безопасны, и се надѣвали да успѣятъ въ замысли-тѣ си.

Въ Персы-тѣ былъ и другъ обычай: на Царя се позволявало да има нѣколко жены; Смердизъ, като възлѣзалъ на престолъ, сжщински намѣрилъ много въ Камбизова дворъ, и ги оставилъ всички-тѣ при себе-си. Междъ тѣзи жены была Федита, дъщеря на едного отъ първы-тѣ Персидски велможи, на име Отанъ.

Отанъ по нѣщо си мыслилъ, чи новыи господарь не е братъ на Камбиза; и тѣй се рѣшилъ да попы-та дъщеря си: виждала ли е когъ годѣ мъжа си съ откритъ глава? той припомнилъ, чи Смердизъ възхвъ не ималъ уши: Камбизъ еще въ младость повелѣлъ дамъ ги отрѣжжтъ за нѣ-какъвъ пристѣпкъ.

Федита не забравала, что и поржчалъ ва-ща-и, и въ първыя слѣчай, когато Царь-а снѣ-лъ тѣрж-тѣ си, и видѣла, чи найстена неималъ уши. Отанъ, като разсмѣлъ за това, тосъ часъ казалъ своето откритїе и на прїатели-тѣ